

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

GLAVA (ONOGA) ŠTO JE DOŠLO O DOZVOLJAVANJU VIJESTI JEDNOGA VELIKO ISTINITOGA (ČOVJEKA) U EZANU, I MOLITVI ITD.

(onoga) što je došlo o dozvoljavanju (o provođenju, sprovođenju u djelo) vijesti (izvjesnoga) jednoga veliko istinitoga (čovjeka) u ezanu (tj. u pogledu nastupa vremena ezana - poziva na molitvu), i molitvi (tj. na pr. kuda se okreće kada se hoće klanjati, da prihvati vijest jednoga čovjeka, i da ne mora tražiti dva svjedoka za to), i postu, i (nasljednim) zakonima i (izvjesnim) sudovima (tj. presudama, sudskim rješenjima), i (GLAVA) govora Allaha, uzvišen je: "..... pa da nije (tj. zašto nije postupljeno tako da) je otišao od svake skupine (velike) od njih (jedan) odjel (jedna manja skupina) zato (da) se urazumljavaju u (svojoj) vjeri (tj. da proučavaju propise svoje vjere Islama) i zato (da) opominju njihov (svoj) narod kada su se vratili (tj. kada se vrate iz rata) k njima možda oni (koji su došli iz rata da) budu oprezni (da ne bi učinili ono što je zabranjeno)". I imenuje se (tj. naziva se izvjesni) čovjek odjelom (skupinom) zbog Njegovoga govora, uzvišen je: "A ako su se (kakve) dvije grupe od (izvjesnih) vjernika pobile (ako su se pobili ljudi tih grupa, skupina).....", pa da su se pobila (kakva) dva čovjeka, unišla su (tj. ulaze) njih dvojica u značenje (u smisao ovoga) ajeta; i Njegovoga govora, uzvišen je: "..... ako je donio (neki, jedan) pokvarenjak (griješnik neku, jednu) vijest, pa razjasnite (sebi, tj. provjerite sebi tu vijest)....."; i kako je slao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, svoje zapovjednike jednoga poslije jednoga (tj. jednoga po jednoga, jednoga iza drugoga), pa ako je zaboravio (pomeo se) jedan od njih, vratio se je (tj. vraćen je) ka (Muhammedovom) postupku.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musena-a, pričao nam je Abdulvehab, pričao nam je Ejjub od Ebu Kilabeta, pričao nam je Malik, sin Huvejrisa, rekao je:

Došli smo Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, a mi smo mladići, međusobno blizi (blizu, bliski, istih-sličnih godina), pa smo ostali kod njega dvadeset noći (tj. dana). A bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, blag. Pa pošto je mislio (smatrao) da smo se mi već zaželjeli naše (svoje) porodice, ili (da) smo već čeznuli, pitao je nas o (tome) koga smo ostavili poslije nas (iza nas)? Pa smo ga (o tome) izvijestili. Rekao je:

"Vratite se ka vašim (svojim) porodicama, pa boravite u (tj. među) njima, i poučavajte ih, i zapovijedajte im." I spomenuo je (neke) stvari, pamtim ih, ili neću pamtit (tj. ili ne pamtim) ih. (To jest: Neke te stvari pamtim, a neke ne pamtim. A od tih stvari koje pamtim, jedna je i ovo:)

"I klanjajte kao što ste vidjeli mene (da) klanjam (ja). Pa kada je došla (kada dođe, nastupi izvjesna) molitva (namaz), pa neka prouči ezan (tj. neka izvrši poziv na molitvu glasno) vama jedan (od) vas, i neka predvodi vas (u molivi) najstariji (od) vas."

PRIČAO NAM JE Museded od Jahja-a, od Tejmije, od Ebu Usmana, od Ibnu Mes'uda rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neka ne spriječi nikako (nipošto) jednoga (od) vas ezan Bilala od njegovoga jela pred zoru (prilikom mjeseca posta), pa (jer) zaista on poziva (tj. uči ezan) - ili je rekao: doziva - u noći (tj. u vrijeme dok je još noć) zato (da) se vrati vaš stajač (u molitvi ka jelu prekinuvši dobrovoljnu molitvu) i (da) se probudi vaš spavač (iza sna da ruča pred zoru). A nije (ta) zora da govori ovako - i skupio je Jahja svoja dva dlana - do (da) govori ovako - i pružio je Jahja svoja dva prsta: (svoja) dva kažiprsta.

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Abdulaziz, sin Muslima, pričao nam je Abdullah, sin Dinara, rekao je: Čuo sam Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice (s njima), od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Zaista (kad) Bilal doziva (kad ezani) u noći, pa jedite, i pijte, dok (počne da) doziva (ezani) Ibnu Umi Mektum."

PRIČAO NAM JE Hafs, sin Umera, pričao nam je Šubete od Hakema, od Ibrahima, od Alkameta, od Abdullaha (Mes'udovoga) rekao je:

Klanjao je s nama Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (izvjesno) podne pet (stajanja, rekata), pa se reklo: "Je li se povećalo u (ovoj) molitvi?" Rekao je: "A šta je to (bilo)?" Rekli su: "Klanjao si pet (umjesto četiri rekata-stajanja)." Pa je ničičio dva ničičenja (tj. Pa je pao ničice dva puta - učinio je dvije sedžde) poslije što je (bio) pozdravio (tj. poslije što je bio predao selam na kraju molitve).

PRIČAO NAM JE Ismail, pričao mi je Malik od Ejjuba, od Muhameda, od Ebu Hurejreta da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, otišao od dva (stajanja, tj. klanjao je samo dva rekata, stajanja i otišao je sa te molitve, završio je tako tu molitvu koja je imala stajanja, koja inače ima četiri rekata), pa je rekao njemu Dvoruki:

"Je li se skratila (ova) molitva (ovaj namaz), o poslaniče Allaha, ili si zaboravio?" Pa je rekao: "Je li bio istinit (tj. Govori li istinu o ovoj molitvi) Dvoruki?" Pa su rekli (prisutni) ljudi: "Da." Pa je ustao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je klanjao (doklanjao) dva rekata zadnja (druga dva), zatim je pozdravio (predao selam), zatim je veličao (tj. rekao je "Allahu ekber"), zatim je ničičio (pao je ničice, učinio je sedždu) slično svome ničičenju, ili duže, zatim se podigao, zatim je (opet) veličao pa je ničičio slično svome ničičenju (učinio je drugu sedždu sličnu prvom sedždi), zatim se je podigao.

PRIČAO NAM JE Ismail, pričao mi je Malik od Abdullaha, sina Dinara, od Abdullaha, sina Umera, rekao je:

Dok su (izvjesni) ljudi (bili) u Kuba-u u molitvi (toga) jutra, kadli je došao (kadli dođe) njima (jedan) dolazač, pa je rekao (taj dolazač):

"Zaista poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (ima kod sebe novo to da) se je već spustio na njega (njemu) noćas Kur'an (tj. neki novi ajeti Kur'ana), i već se je njemu zapovjedilo da se (u molitvi, namazu) okreće prema Kabi, pa okrenite se (i vi) prema njoj." A bila su njihova lica (okrenuta) ka (prema) Siriji, pa su se zaokružili (kružili su, napravili su krug) ka Kabi (tj. pa su se okrenuli ka Kabi, prema Kabi).

PRIČAO NAM JE Jahja, pričao nam je Veki' od Israila, od Ebu Ishaka, od Bera-a rekao je:

Pošto je došao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (u) Medinu, klanjao je prema Jerusalimu (okrećući se) šesnaest, ili sedamnaest mjeseci, a bio je (takav da) želi da se upravlja (da se okreće) ka Kabi, pa je spustio Allah, uzvišen je:

"Već vidimo prevrćanje tvoga lica ka nebu, pa zaista daćemo slijediti svakako tebi stranu (što) si zadovoljan njom (tj. koju ti voliš).....". Pa se je upravio (okrenuo) prema Kabi, i klanjao je sa njim (jedan) čovjek popodne (ikindiju). Zatim je izašao, pa je prošao pokraj

(jednoga) naroda od Pomagača pa je rekao: On svjedoči da je on klanjao sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, i da se je on već upravio ka Kabi. Pa su se (oni) nagnuli (obrnuli na tu stranu), a oni su naklonjači (tj. a oni su u stavu naklona - ruku'a) u molitvi (toga) popodneva (ikindije).

PRIČAO MI JE Jahja, sin Kaze'ata, pričao mi je Malik od Ishaka, sina Abdullaha sina Ebu Talhata, od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bio sam (u prilici da) pojmim Ebu Talhata Ensariju, i Ebu Ubejdeta, sina Džerraha, i Ubejja, sina Kaba, pićem od fediha, a on je (tj. a to su) datule ("fedihun" znači razbijen, zgnječen, neka šuplja stvar kada se razbije; a ovdje se misli na datule koje su razbijene, zgnječene, raspučene). Pa je došao njima (jedan) dolazač pa je rekao:

"Zaista (to, ili: svako) vino već se je zabranilo." Pa je rekao Ebu Talhate: "O Enese! Ustani ka ovim ćupovima (ili krčazima, testijama), pa ih razbij!" Rekao je Enes: Pa sam ustao ka (jednome) havanu našem, pa sam udario njega u najniži (najdonji dio) njega dok se je razbio (tj. udario sam ga dok se je, dok se nije razbio).

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Šubete od Ebu Ishaka, od Sileta, od Huzejfeta da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao stanovnicima Nedžrana:

"Zaista poslaću svakako k vama (jednoga) čovjeka pouzdana, istinito pouzdana (povjerljiva)." Pa su se podigli zbog nje (zbog ove riječi) drugovi Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je poslao Ebu 'Ubejdeta.

PRIČAO NAM JE Sulejman, sina Harba, pričao nam je Šubete od Halida, od Ebu Kilabeta, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Za svaki narod (postoji jedan) pouzdanik, a pouzdanik ovoga naroda (ove sljedbe) je Ebu Ubejdeta."

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Jahja-a, sina Seida, od Ubejda, sina Hunejna, od Ibnu Abasa, od Umera, bio zadovoljan Allah od njih, rekao je:

A bio je (jedan) čovjek od Pomagača kada je (kada bi) odsustvovao od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a prisustvovao sam (ja) njemu (prisustvovao bi ja njemu), (pa) bih (ja) donio (tome čovjeku ono) što bude (novo) od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. A kada sam (A kada bi ja) odsustvovao od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a prisustvovao je (prisustvovao bi on), donio je (i donio bi on) meni što bude (novo) od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Beššara, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete od Zubejda, od Sa'da, sina Ubejdeta, od Ebu Abdurahmana, od Alije, bio zadovoljan Allah od njega, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, poslao (jednu) vojsku i učinio (postavio) je zapovjednikom nad njima (jednoga, nekoga) čovjeka. Pa je (taj čovjek) naložio (zapalio jednu) vatru i rekao je:

"Uniđite (Uđite, Ulazite u) nju." Pa su (neki) htjeli da uniđu (da uđu u) nju. A rekli su drugi: "Samo smo bježali (tj. Bježali smo, Bježimo) od nje." Pa su (to) spomenuli Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao za (one) koji su htjeli da uniđu (da uđu u) nju:

"Da su unišli (u) nju, neprestano bi bili u njoj do sudnjega dana." A rekao je za (one) druge: "Nema (nikakve) pokornosti u grijehu! Samo je pokornost (tj. Pokornost je samo) u (izvjesnome) dobru."

PRIČAO NAM JE Zuhejr, sin Harba, pričao nam je Jakub, sin Ibrahima, pričao nam je moj otac od Saliha, od Ibnu Šihaba da je Ubejdulah, sin Abdullaha, izvijestio njega da su Ebu Hurejrete i Zejd, sin Halida, izvijestili njega da su se (nekakva) dva čovjeka prepirala (parničila obrativši se) ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio.

A PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije, izvijestio me je Ubejdulah, sin Abdullaha sina Utbeta sina Mes'uda, da je Ebu Hurejrete rekao:

Dok smo mi kod poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kadli je ustao (tj. kadli ustade jedan) čovjek od (izvjesnih) Beduina pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Sudi meni sa knjigom Allaha (tj. prema propisima Allahove knjige)." Pa je ustao njegov protivnik pa je rekao: "Istinit je bio (tj. Istinu je rekao), o poslaniče Allaha! Sudi njemu sa knjigom Allaha, i dozvoli meni (da kažem, da govorim o tom slučaju)." Pa je rekao njemu Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Reci (Govori)!" Pa je rekao: "Zaista je moj sin bio najamnik (najmenik) na ovoga (tj. kod ovoga)." A najamnik je nadničar. ("Asif" je "edžir", tj. "asif" znači što i "edžir". Oba izraza znače najamnik, nadničar.). "Pa je bludničio sa njegovom ženom. Pa su izvijestili mene da je na moga sina (to kazneno) kamenovanje. Pa sam se otkupio (oslobodio) od njega sa (za) stotinu (komada) od (svojih) brava (ovaca) i (jednom) robinjom. Zatim sam pitao stanovnike znanja (tj. znane, učene ljude o toj stvari), pa su izvijestili mene (rekli su mi) da je na njegovu ženu (kazneno) kamenovanje, a da je na moga sina samo bičevanje stotine (stotinu udaraca) i otuđivanje (tj. izgnanstvo od) godine (godinu dana)." Pa je rekao:

"Tako mi (Onoga) koji je (Taj što je) moja duša u Njegovoj ruci zaista sudiću svakako među vama dvojicom sa knjigom Allaha. Što se tiče (te) robinje i brava (ovaca), pa vratite ih. A što se tiče tvoga sina, pa na njega je bičevanje (od) stotine (udaraca) i otuđivanje (od) godine (dana). A što se tiče tebe, o Unejse, (obratio se je Muhammed a.s. jednome) čovjeku od Eslemovića, pa porani (odi ujutru) na ženu (tj. ženi) ovoga. Pa ako je priznala (tj. ako prizna), pa kamenuj je." Pa je poranio na nju (njoj) Unejs. Pa je priznala. Pa je kamenovao nju.

GLAVA

slanja Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, Zubejra (kao) izvidnicu (predstražu, vojnoga špijuna), samoga njega.

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Ibnul-Munkedir, rekao je: Čuo sam Džabira, sina Abdullaha, rekao je:

Pozivao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (izvjesne, prisutne) ljude (na dan (kopanja izvjesnoga) rova, pa se je odazvao Zubejr (sam, a radilo se o tome ko bi išao da izvidi šta radi neprijatelj). Zatim je pozivao njih (opet), pa se odazvao Zubejr. Zatim je (ponovo) pozivao njih, pa se odazvao Zubejr (opet jedino on). Pa je rekao:

"Za svakoga vjerovijesnika je (postojao jedan) pomagač (iskreni pomoćnik i prijatelj), a moj pomagač je Zubejr."

Rekao je Sufjan: Zapamtio sam ga (hadis) od Ibnul-Munkedira. A rekao je njemu (Ibnul-Munkediru) Ejjub: "O Ebu Bekre! Pričaj im od Džabira, pa (jer) zaista (izvjesni) ljudi (narod je takav da) zadivljuje njih (to) da pričaš njima od Džabira." Pa je rekao u tome sijelu: "Čuo sam Džabira." Pa je uslijedilo (usljeđivalo) između (nekoliko) hadisa "Čuo sam Džabira.". Rekao sam (to veli Alija da je rekao) Sufjanu (Ujejetovom): "Pa zaista (Sufjan) Sevrija govori (da je to bilo na) dan Kurejzata (tj. na dan napada na pleme Kurejzate, Kurejzu)." Pa je rekao (Ibnu Ujejnete): "Tako sam zapamtio njega od njega (od Ibnul-Munkedira), kao što (bi ti znao) da si ti (bio) sjedač (na) dan (toga izvjesnoga) rova." Rekao je Sufjan (Ujejetov): "Ono je (tj. To je) dan jedan (dan rova i dan Kurejzata)." I nasmiješio se je Sufjan (Ujejetov).

GLAVA

govora Allaha, uzvišen je: "..... ne ulazite (u) kuće (sobe) Vjerovijesnika, osim da se dozvoli vama.....".

Pa kada je dozvolilo njemu jedno (lice), bilo je dozvoljeno (tj. biva dozvoljeno, biće dozvoljeno njemu da uniđe, jer u ajetu nije označeno koliki broj lica treba da dadne dozvolu za ulazak).

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Hammad od Ejjuba, od Ebu Usmana, od Ebu Musa-a da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, unišao (u jedan) zid (tj. vrt ograđen zidom), i zapovjedio je meni za čuvanje (tih) vrata. Pa je došao (jedan) čovjek (i) traži dozvolu (za ulazak). Pa je rekao:

"Dozvoli mu, i obraduj ga sa rajem." Pa kada li je (to) Ebu Bekr (A to bi Ebu Bekr, A to je bio Ebu Bekr)! Zatim je došao Umer. Pa je rekao: "Dozvoli mu, i obraduj ga sa rajem." Zatim je došao Usman. Pa je rekao: "Dozvoli mu, i obraduj ga sa rajem."

PRIČAO NAM JE Abdulaziz, sin Abdullaha, pričao nam je Sulejman, sin Bilala, od Jahja-a, od Ubejda, sina Hunejna, čuo je Ibnu Abasa od Umera, bio zadovoljan Allah od njih, rekao je:

Došao sam, pa kada li poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u (jednoj) svojoj sobi! A (jedan) dječak za poslanika (tj. dječak poslanika) Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, crn (tj. crn dječak koji) je na glavi (tj. koji se nalazio na vrhu te) stepenice (stepeništa). Pa sam (mu) rekao: "Reci: "Ovo je (To je) Umer, sin Hattaba." Pa je dozvolio meni (ulazak).

GLAVA

(onoga) što je bio (običaja da) šalje Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, od (svojih) zapovjednika i poslanika (izaslanika) jednoga poslije jednoga (jednoga po jednoga, jednoga za drugim).

A rekao je Ibnu Abbas: Poslao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, Dihjeta Kelbiju sa svojim pismom (tj. poslao je svoje pismo po Dihjetu) ka velikašu (mjesta) Busra-a da (ovaj) dadne (preda) njega ka kajsaru (vladaru Vizantije).

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao mi je Lejs od Junusa, od Ibnu Šihaba da je on rekao:

Izvijestio me je Ubejdulah, sin Abdullaha sina Utbeta, da je Abdullah, sin Abbasa, izvijestio njega da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, poslao (jednoga čovjeka) sa svojim pismom ka kserksu (perzijskom vladaru, ali posredno). Pa je zapovjedio njemu da dadne (da uruči) njega ka velikašu Bahrejna, (pa će da) dadne njega velikaš Bahrejna ka kserksu. Pa pošto je pročitao njega (to pismo) kserks, poderao je njega (poderao ga je). Pa sam mislio (tj. mislim) da je Ibnul-Musejjeb rekao:

Pa je molio na njih (tj. protiv njih, proklinjao ih je) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, da se poderu (i oni) svakim deranjem (da budu i oni pocijepani svakim cijepanjem).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Jezida, sina Ebu Ubejda, pričao nam je Selemete, sin Ekve'a, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao (jednome) čovjeku od Eslemovića:

"Oglasi u tvome (svome) narodu, ili u (među svojim) ljudima (na) dan ašura-a (na dan ašure, 10. muharrema) da (onaj) ko je jeo, pa neka upotpuni ostatak svoga dana (tj. u preostalom dijelu dana neka se suzdrži od jela). A ko nije bio jeo (A ko nije jeo), pa neka posti."

GLAVA

oporuke Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, izaslanstvima (deputacijama izvjesnih) Arapa da priopće (oni ono što su čuli k onome) ko je iza njih (ostao kod svoga doma).

Rekao je njega (tj. Rekao je to) Malik, sin Huvejrisa.

PRIČAO NAM JE Alija, sin Dža'da, izvijestio nas je Šubete. - H - A pričao mi je Ishak, izvijestio nas je Nadr, izvijestio nas je Šubete od Ebu Džemreta rekao je:

Bio je Ibnu Abas (običaja da) posadi mene na svoj krevet, pa je rekao (jedanput): "Zaista izaslanstvo (plemena) Abdul-Kajs pošto su došli (ljudi toga izaslanstva) poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Koje je (ovo) izaslanstvo?" Rekli su: "Rebi'a (tj. Mi smo ogranak od plemena Rebi'a)." Rekao je: "Širina sa (ovim) izaslanstvom, ili (sa ovim) narodom (tj. Dobro došli)! Ne poniženi (ili: Ne postideći), a niti kajaoći (ne kajući se što ste došli)!" Rekli su: "O poslaniče Allaha! Zaista između nas i između tebe su bezvjerci (nevjernici iz plemena) Mudara, pa

zapovjedi nam za (neki) posao (što ćemo da) uniđemo s njime (tj. s njega, zbog njega u) raj, i (da) izvijestimo za njega (onoga) ko je iza nas (ko je ostao kod kuće)." Pa su (ga) pitali o (izvjesnim) pićima. Pa je zabranio njima četiri (stvari), a zapovjedio je njima za četiri (stvari, tj. osnovne dužnosti). Zapovjedio je njima za (to) vjerovanje u Allaha. Rekao je:

"Da li znate šta je (to) vjerovanje u Allaha?" Rekli su: "Allah i Njegov poslanik su znatiji." Rekao je: "Svjedočenje da nema božanstva osim Allah, sam On (tj. osim Allaha, samoga Njega), nema druga Njemu; i da je Muhammed poslanik Allaha." I (jošim je zapovjedom) uspostavljanje (obavezne) molitve (namaza), i davanje zekata - i mislim u njemu (u tome zapovjedenome) je (i) post ramadana (mjeseca ramazana) - i (da) dajete (i da daju) od (ratnih) plijenova (obaveznu) petinu.

A zabranio je njima (tu izvjesnu) tikvu, i (izvjesni) zeleni ćup (krčag), i zasmoljeni sud (posudu namazanu žutom smolom) i kadanj (stupu, tj. posudu od izdubljenoga drveta). A ponekad (ili: I možda) je rekao: zasmoljenu posudu (crnom smolom). Rekao je:

"Zapamtite njih i dajte priopćiti (priopćite) njih (onome - recite to i onima) ko je (ostao) iza vas (kod kuće)."

(Već je prošlo tumačenje da su ove posude zabranjene u tom smislu da se u njih stavlja grožđe ili datule načekujući da iz toga voća izađe i iscijedi se sok, pa da se to pije kao napitak. To je zbog toga što su te posude jake i u njima može taj sok da provrije, da se pretvori u alkohol neprimjetno.)

GLAVA

vijesti (izvjesne) žene jedne.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Velida, pričao nam je Muhamed, sin Džafera, pričao nam je Šubete od Tevbeta Anberije rekao je: Rekao je meni Šabija:

"Jesi li vidio hadis Hasena (Basrije) od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (tj. Jesi li vidio koliko mnogo on priča hadisa)? A sjedio sam međusobno (skupa sa) Ibnu Umerom blizu od dvije godine (oko dvije godine), ili godinu i po (i pola), pa nisam čuo njega (da) priča od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, osim ovo, rekao je:

Bili su (neki) ljudi od drugova Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (a) u njima (tj. a među njima) je (i) Sa'd, pa su otišli (tj. pa su počeli da) jedu od (nekakvoga) mesa (počeli su da jedu nekakvo meso). Pa je dozivala (povikala) njih (jedna) žena od nekih supruga (jedna od žena, supruga) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista ono (tj. to) je meso (pustinjskoga) guštera." Pa su se suzdržali (ustegnuli, sustegnuli od jela). Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Jedite, i kušajte, pa (jer) zaista ono je dozvoljeno (dozvoljena stvar)." Ili je rekao: "Nema štete s njim (tj. Nema grijeha u njemu)!" Sumnjao je u njemu (u izrazu, tj. Sumnjao je Tevbeta kako je rečeno). "A ali on (ili: ono - to meso od toga guštera) nije od moje hrane (nije od moga jela)."